

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **M. S.**

skazanego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 2005 r. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 4 lipca 2024 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 18 maja 2023 r., sygn. akt II AKa 509/21,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 8 lipca 2021 r., sygn. akt XII K 40/13,

postanowił:

wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

W kasacji obrońcy M. S. zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. Wniosek ten uzasadniono rangą i charakterem postawionych w kasacji zarzutów, które wskazywać mają na zasadność samej kasacji, jak również sytuacją zdrowotną M. S., a to dolegliwościami natury neurochirurgicznej w związku ze schorzeniami kręgosłupa, z uwagi na co

zarządzenie wykonania wobec skazanego kary pozbawienia wolności spowodowałoby dla niego niepowetowane i nieodwracalne skutki.

W odpowiedzi na tę kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje

Wniosek ten nie mógł zostać uwzględniony.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę bowiem jedynie wyjątkowo, i to w razie zaistnienia szczególnych okoliczności. Jest to związane z faktem, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego już wyroku sądu odwoławczego, a więc orzeczenia objętego prawnym domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, jakie powinny podlegać bezzwłocznemu wykonaniu. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia samej kasacji, a przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania. Podkreślić należy, że to skarżący powinien odrębnie, w powiązaniu ze stawianymi zarzutami, wykazać szczególnymi okolicznościami, wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tych zarzutów, a tym samym i nieodwracalnych skutków wykonania już obecnie prawomocnie orzeczonych kar.

W sprawie niniejszej wymogom tym obrońca jednak nie sprostał, jako że li tylko ogólnikowe powołanie się na rangę podniesionych zarzutów samo w sobie przemawiać za uwzględnieniem przedmiotowego wniosku nie może. Stwierdzić bowiem trzeba, że same zarzuty kasacji - dla ustalenia ich zasadności - muszą zostać szczegółowo przeanalizowane przez Sąd Najwyższy na rozprawie kasacyjnej. Tego rodzaju oceny nie można bowiem dokonywać na przedpolu merytorycznego rozpoznania tej skargi, w sytuacji, gdy i sama kasacja nie podnosi uchybień, które w sposób oczywisty - bez potrzeby głębszego wnikania w materiały sprawy - wskazywałyby na niebudzącą wątpliwości ich zasadność. Podkreślić również należy, że w odpowiedzi na tę kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako wręcz oczywiście bezzasadnej.

Gdy chodzi z kolei o stan zdrowia skazanego, to również on nie może stanowić podstawy do wstrzymania wykonania orzeczenia w trybie art. 532 k.p.k.

Od dawna w orzecznictwie Sądu Najwyższego podnosi się bowiem, że stan zdrowia może stanowić ewentualnie powód do zastosowania instytucji przerwy lub odroczenia wykonania kary uregulowanych w kodeksie karnym wykonawczym, a nie instytucji unormowanej w art. 532 § 1 k.p.k.

Nie przesądzając zatem na tym etapie trafności podniesionych zarzutów, w kontekście wcześniejszych uwag, omawianego wniosku nie sposób uznać było za zasadny.

Z tych wszystkich względów, orzeczono, jak na wstępie.

[PGW]

(r.g.)